

Az igazságról, igazságkeresőknek 1.

Félve írom le ezt a címet, mert már annyi emberi csalatkozást, felsülést, megszegyenülést láttam és annyi tévelygést, hogy a világi tapasztalatomból is tudnom kell, milyen ritkán adatik meg az embernek az igazság. Ez nem azt jelenti, hogy vélt igazságaink mindig teljesen visszájára fordulnak, de megvilágítást kaphat egy jóval magasabb igazság, aminek kistestvérét ismertük csak fel korábban. Nem szeretném kiérdemelni az igazság relativizálásának vádját, de szinte mindig ebben a helyzetben vagyunk, hiszen a létező, valós igazsághoz képest mi viszonylagosan vagyunk jó úton vagy követünk téveszméket. Aki pedig szándékosan bont le már felismerni vélt igazságokat, még azt sem feltétlenül tudjuk helyesen megítélni.

Ha ennyire ingoványos ez a terep, akkor miért foglalkoznak ennyire elszántan vele? Mert az embereknek igen nagy igénye van az igazságra, sokan még a boldogságukat, sőt, mások boldogságát is feláldozzák érte. Eközben mi is lenne a dolgunk az igazsággal? Rengeteget szerepel ez a szó az Írásokban, nézzük meg, mit is mond Isten és Jézus az igazságról? Parancsaikban érdekes módon nem szerepelt kiemelt helyen annyira, mint gondolnánk abból, amilyen elszántan harcolnak érte az emberek. A fő parancsokban, Isten és felebarátaink szeretetében meg fel sem ismerhető a jelenléte. Csak sokan odagondolják, mint pl. „igazságos szeretet”! Ilyen tudommal nem létezik az Írások szerint. Óriási szerencsénkre, Isten és a Jézus a bűnösöket éppen úgy szereti, mint az igazakat. Az „igazak” nagy igazságosságukban ezt nem is nézték el Jézusnak, miként mi sem nézzük el, mikor a bűnösök látszólag Isten tenyerén élnek.

Mit mond Jézus? „elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek” (Mt. 6. 33.). Mégpedig arra mondja, mikor a holnap miatt problémázunk. Tegyük ezt, legyen ez nagyobb törekvésünk, mint a jövőről való aggodalmaskodás, mert arról Isten fog gondoskodni. Az ember ehhez képest a maga igazságát bizonygatja, azt védelmezi, olykor még a jövőjével sem törődve. Éppen ezért marad zárva szeme és füle Isten igazságaira. Azoknak lesz érzékelhető, akik nincsenek eltelve olyan hatalmas tudománnyal, ideológiával, amelyen nem talál rést Jézus szava.

Az igazság keresése szép dolog, mondhatnák, de mindennapi életünkben, feladatainkban csak szükség van az igazságra és annak használatára! Szakmám szerint ebben nem volna szabad kételkednem, de sokszor látom, hogy a természet és mérnöki tudományok emberei milyen gyakran felsülnek a világban, mikor használják igazságaikat. A legnagyobb katasztrófák mindig a tudományos, szakmai elbizakodottságból származnak. Minél biztosabbak vagyunk magukban, annál nagyobbak csalódásaink hozzáértésünkben.

Életem jelentős mérföldköve volt, mikor a tudományos vizsgálódás mellett (minek létjogosultságához nem fér kétség) a világ megismerésével Isten oldaláról kezdtem foglalkozni. Ez nem csak hitben való növekedésem, meggyőződésemet szolgálta, de mindennapi kenyérkereső tudományos, oktatói és szaktanácsadói munkámban is új szintet nyitott meg.

Elvileg egy ilyen szakembernek mindent kellene tudnia, mindenre kész válasszal. Ehelyett inkább az fejlődött bennem, miként is tekintsek a világra. Ahol a tudásom, tapasztalatom ellenére minden és annak ellenkezője is megtörténhet. Ez sokakat elbizonytalaníthat, megfélemlíthet és inkább hisznek mulékony és valóban illékony dolgokban, mert az illúzió fontosabb, mint annak beismerése, hogy fix pontok nincsenek vagy még nem sikerült megtalálni.

Szóval, milyen muníciónk van egy olyan világban, ahol a biztos pontok minden idők szerinti legnagyobb tudományunk ellenére nem könnyen adatnak meg? Számos olyan buzdításunk van, amelyhez nincs szükségünk az igazság ismeretére, ami sokaknak rém botránkoztató megközelítés lehet.

Folytatás következik